

יְזָהָר

לַרְבֵּי יּוֹם טוֹב הַאֲשֶׁרְבִּילִי.

תקבצט (חמא).

א. בְּמַחְמָדִי זָמָן חָשַׁב לְבָבִי

וְמַה־עֲשָׂים בְּכָל־תְּבָל מַה־טִיב
אֲשֶׁר הָרְתָה נְשָׁזְנוּלָה בַּיּוֹם טוֹב
בְּמַחְמָדִי זָמָן חָשַׁב לְבָבִי
וְאֵין חֲקָמָה מִפְאָרָה דָמוֹת וְאֵת

תקל (חטנו).

ב. כָּל־הַוֹד גַּעַלְמָ בְּפָנֵי עַולְמָ

אַתָּה אָכָל־הָעֵס פְּתֻחוֹת
יּוֹם טוֹב, מְקָרָא קָרְשׁוֹת
כָּל־הַוֹד גַּעַלְמָ בְּפָנֵי עַולְמָ
שָׁמָן מְשֻׁחָת קָרְשׁוֹד עַלְיָה

יְחָזָה.

קִינָה לְמוֹת הַרְבֵ יְוָנָה

תקלא (קנבו).

כָּל־הַגְּחָלִים דָם

אַלְוִ בְּנֹת עַנִי בְּתוּקָם בְּבָבִי
זְדַמִּי בְּבָבִי בְּבָבִי נְשָׁעָבִי
שְׁיַ בּוּ רְאֵי בְּבָבִי וְלֵב נְמָסָבִי
לְהָבֵב וְלְפָדִים יְקוּד הָלָכִי
גָאוּ גָאוֹת עָשָׂן וְהַתְּאָכְבִי
רִיחַ גְּרִיקָה בְּבָבִי סְמָכִי
כָּל־הַגְּחָלִים דָם וְאֵש נְהַפְכוּ
כִי אֵש וְגִפְרִית בְּדָמָעוֹת עַרְפָו
יִם הָבָבִי גָאה, וְמִימַיו אַדְמוֹ
בּוּ נְחָלִי דָמָע, וְמַפְיִי נְחָלִי
נְטַפִי דָמָעוֹת בְּעָרוּ בְאָש, אַקְל
גָאוּ—הָבָבִי אָוֹתִי מְהֹוּמוֹת בְּזָמָן 5

גָּבוֹהַ, וְכָובְקִי בְּלֵי דֶּרֶב
אָוֹתִי, וּבְסִירִים וּדְרֶבֶי סְכִי
בְּאוֹיְבִים קָשְׁתָם בְּמַעַן דְּרֶבֶי
אָרֶץָה מְרֻבָּת הַוָּד בְּאֶפְ שְׁפָכָה
פִּיקָּרָה, וְחַק פְּקָדָת בְּאֶפְ דְּרֶבֶי
עֲצָמוֹת בְּדָלָה בְּמְרוֹכָה דְּרֶבֶי
גָּמְשָׁה, וּבְמֶלֶךְ אֲשֶׁר נְסָכָה
יוֹנָה, בְּעֵד עַמּוֹ בְּגַנְפִּי סְכִי
יְמִים בְּמִתוֹתָה מְשֻׁחָר חָשָׁכָה
חָמָות עַלְיָה בְּלִ-תְּיִקּוֹם גְּתָכָה
הַמְּעָרָבָה בְּגַנְתָּר עַרְכָּי
גָּמָס, וְגַרְגָּרָה מְצָהָה וְאָוֹר דְּעָבָי.
גָּרְאָו בְּגָרְזָן: "הָוִי", וְאֶל תְּחַשְּׁכָי
גְּפָלָה, וְאָרֶץָה מְזֻבֵּיל הַשְּׁלָלָה
מְמַשְׁחָה צָעְדוֹי אַתְּ-שָׁאָל נְתָמָבָה
עֲדָרִים בְּגַי צְרָפָת, וְסָוקָ לֹא סְכִי
הַוָּד, וּפְאַרְוֹתָיו מְאָרָרָכָי
לְזָבָול, וְשָׂרְשָ׀יו בְּגַל סְכָבָי
רִיחִי, וְמַיְ אַתְּ-חָרְיוֹ גָּעָבָי
סְוָמֵךְ אֲשֶׁר בּוֹ מְתָמֵל נְסָמָבָי
חַעַן תָּזָק קָרְבָּי וְתָגִית מְעָבָי
בְּיַי הַתְּאָכּוֹת לְאָנוֹשׁ מְשָׁבָי
פָּעָן בְּנָחָשִׁים אַתְּ-חָדָי יְשָׁבָי
דַּעַן בְּיַי בְּגַנְשָׁךְ רַב בְּקָה נְשָׁבָה
קָאָן וְאָגָה לְקָרְבָּה עַרְכָּי
הַיּוֹם, וְאַתְּ-מַול גִּתְחָה חָנָבָי
לֹא מְצָאָי עַדְךָ בְּעֵת עַרְכָּי
אַלְוָן בְּגַדְלָה הַתְּלָאָה בְּכָי
גְּפָשָׁה, וְאַשְׁרָי בְּלִ-אָנוֹשׁ לוֹ חָכָי

לֹי יַעֲבֵר עַד לְבָאָבִי עַל וּבַיְלָה
בְּיַחְלָדָה יוֹם שְׁפָחוֹ וְוּפְשָׁחוֹ
לְהַם בְּמַטְרָה בְּקִימָנִי, וְלִי
לְיַדְכֶּי בְּיָמָם בְּדָקָר מָר, וְעַד
שְׁפָכָה מְגֻרָת הַוָּד, וְקַמְתִי לְעַקְרָב
גָּמְשָׁי בְּצָרָה, גְּשַׁלְחָה גְּדָס בְּשָׁר
גַּר מְעָרָב עַרְבָּה, וְנַח גְּפָשִׁיה דְּרֶבֶב
לִילּוֹת בְּגַיְמָיו גַּנְהָה אֲקָד פָּאָרִי
מִוּפָת בְּחַיָּיו בְּיַי גַּעֲרוֹת גַּעֲרוֹת
עוֹרָת אִמְתָה הַוָּתָה בְּשַׁפְתּוֹתִי, וְשַׁש
קוּם הַגְּמָרָה! וְבָכָה בְּמָר, בְּיַי כְּבָבָר
תַּלְמָזָד יְרִישָׁלָמִי וְבָבָלִי צָעָקָי
הַלְּלָה – בְּמָר הַלְּלָה, בְּיַי חַלְלָה וְעַש
שְׁמָאי לֹזָאת יְלַבֵּשׁ שְׁמָמָה, בְּיַי בְּרִיב
הַחַאְבָּלִי חַבְמָי סְפָרָה, נְגָלוֹי
אֲדָר יְגָר, אֲדָה גַּעֲקָר? לֹא נְתָקָר
פָּוֹרָת עַלְיָה עַזְנָה, עַזְקָה גַּעַשׂ
אַיִן וְאָבָוי לְיַי אַלְלָי לְיַי חַקְלָה
אָבִיט וְאַיִן עֹוָר, וְאַשְׁתּוּמָם וְאַיִן
הַכְּרָרִי עַיְנָה גַּבְרָרִי מָעָן אַהֲרָן!
אֶל יְמַשְׁבִּיךְ הַתְּאָכּוֹת, בְּנַ-אֲנָשָׁן,
וְיִמְלָא וְעָזָה אֶל יְפָתָה, יְשָׁמָר
אָם קָט מְעַט וְלֹוֹ לְהַמְּטוֹב יְמָן
אָם יְבָרָתִי אַתְּ-בְּרִית שְׁלָוָם אַיִן
גַּר מְעָרָב, הַם נְחָצִי מְדָרְשָׁה
אַיִן אֶל תַּלְאָחָה דְּמִינָה, בְּאַשְׁר לְהַ
צִיר קָבְרָה דְּמָעוֹת אַבְלִים שְׁוֹקָקִים
אֶל אֶל אִמְתָה עַלְתָה, וְאַלְיָי חַכְתָה

“שלום לך, רבבי, אוחז ברכך
בך זה ונפשך משלם חשבך
בנפי כרוכי פרקה סבבך.

לקראתך יצא שרפם, אמרו:
יצאו לך, נתנו לך יד עלי
תחסה בצל אל, באשר על-תיקים

יט.

שיר תהלה לרבי יוסי הירני.

תקלב (קפ).

אלף וצאן היצור לעמתק

(בראש כל בית שם את מאותות הא"ב עפ"י הסדר בהוראות שער).
— — — — —
אלף ויר ארי אתה בחרטך
שי בחרוי הפל ישיבתך
בי אם קמבקחות מומתק
זהלה, והארון – תהלה
את פזוק קדקה באדרתך
היא שלחה, משוב באהריך
עפים קבר הווע לבינתך
מגיד לבב יבוא זברתך
קדקה עאי חכמתך לעמתק
גמצא, וסבל מיל חביבתך
משא וטנן כי – בחרתך
סודות במויה בספרתך
בכין ובהון, רום קנדקה
עין שמה, יפאר בפארתך
לשון מרברת – גדרתך
בל-בעל חכמה באדרתך
משרת אניש בערך למאדרתך

אלף וצאן ביציר לעמתק
בית הקבירה גאה מדרשו
דלה לסתות סורי לא נפתחה
הא, מלאי לבות אהבה ורים
ו אין לעמוד דת לבר חכמתך
ונין אין לך אליים קרב, רק שעלה
חת ואדים, נון בגען עם בני
יוד לך ומין טميد, ולוי גרים שטך
כף ימחה נחרות קבונות גדרה,
למה, אמרה, בל-בא ללה, מה
טבר ומקח אין לך רק הגמר
נון או יהושע בנו לא קבל
סמק יקר ריח נידקה אותך
עון לך נושא, ובן פורת עלי
פה אין אשר נשלים מהלה, ולא
צד בראש חשה אתה, הצד
קורפ בערך לפניו בני אדם, אשר

5
10
15